

[Krarup.]

Betegnelsen „Frihandelskorn“ kun har kunnet forstaas, naar det sættes i Gaaseøjne.

Denne Svaghed i Kornloven af 1940 medførte, at Korn af denne Høst, Høsten 1940, fik paalagt en Servitut eller en Forpligtelse, som vilde have Gyldighed den Dag i Dag, hvis man kunde tænke sig, at Korn fra dette særlige Høstaar kunde være gemt saa længe. Korn af Aargang 1940 maa ikke koste mere end 30 Kr. pr. Tønde, selv om Frihandelskorn lige siden den Tid er solgt til langt højere Priser, endda over 60 Kr. Altsaa, Maksimalprisen følger dette Korn, saa længe det eksisterer.

Jeg tror, det kan interessere det høje Landsting at faa at vide, hvilke besynderlige Konsekvenser dette kan faa i Praxis, og jeg skal derfor anføre en troværdig Beretning om en Sag, der er passeret fornylig. Højesteretssagfører Hartvig Jacobsen har i Landsretten under Behandlingen af en af de mange verserende Kornsager — jeg siger mange, for man venter, at over 2 000 af den Slags Sager vil blive ført frem for Domstolene — berettet om en Landmand, der staar midt i sin Tærskning af Høsten 1941; saa kommer en Brugsforeningsmand, der har Statslager, kørende ind i Gaarden og siger: Kan du ikke laane mig noget Korn, jeg mangler Korn paa mit Lager; herpaa svarer denne Landmand, uden selvfølgelig at tænke nærmere over Tingene — han kender ikke Reglerne og kan ikke tro, at en saa fortvivlet Regel som den, vi har talt om i Dag, kan gælde — han svarer: Du kan skrabe, hvad du kan faa fat paa paa Loftet af det gamle Korn, men lad være at røre ved det nye Korn, der ligger ved Siden af. Brugsforeningsmanden skraber saa 30 Tdr. sammen af det gamle Korn, og det sælges til Dagens Pris, hvorved der fremkommer en Overpris paa 16—17 Kr. pr. Tønde. Nu hævder man naturligvis fra Anklagemyndighedens Side, at da dette Korn efter Mandens egen Forklaring er af Høsten 1940, skal det sælges til Maksimalpris; men hvis Manden havde leveret Korn af den nye Høst, som altsaa laa i en Bunke ved Siden af paa Loftet, havde der ingen Overtrædelse været. Se, saadanne Regler kan man ikke faa den normalt, sundt tænkende Befolkning til at forstaa. Saa vidt Højesteretssagføreren. Hvis denne Sag er blevet paadømt efter samme Regler som andre af disse Kornsager, er Manden, der solgte af den forkerte Bunke, idømt en Bøde paa 5 Gange Fortjenesten, det vil sige ca. 2 400 Kr. for Overtrædelse af Loven. Altsaa, høje Landsting, to Bunker Korn paa

samme Kornloft! Selvfølgelig har Ejeren Lov til at opfodre begge Partier Korn til sin Besætning, han kan ogsaa sælge den ene Korndyngte til en absolut fri Pris, men naar han sælger af den anden, skal han straffes og betale Bøde, hvis han tager Dagens Pris for dette Korn.

Man ser af denne nøgterne Beretning om den første Kornlovs Ufuldkommenhed, at den har været uheldig, at der har været et og andet at rette i de følgende Kornlove, og man finder heri uvilkaarligt formildende Omstændigheder for de mange Landmænd, der — bevidst eller ubevidst — har overtraadt dens Bud. Derfor er det mig en Glæde at gentage, at jeg synes, den sidste Kornlov, der nu skal vedtages, er saa god, som det nu engang er muligt at faa den, naar Hensyn skal tages baade til store og smaa Landbrug, baade til dem, der leverer Kornet, og til den Del af Landets Befolkning, der staar som Modtagere.

Paa danske Landmænds Vegne udtaler jeg Haabet om, at denne Kornlov maa blive den sidste af sin Slags, og at vi, selv om Forholdene her og i Udlandet ikke straks falder i Lave, dog ved den forventede Import af Korn og Foderstoffer maa kunne undgaa de betydelige Indgreb i den enkelte Landmands Dispositionsret, som denne Række Kornlove saa absolut har betydet; jeg udtaler Haabet om, at en Tryghed, der svarer til den, som disse Kornlove uomtvisteligt har givet det danske Folk, maa findes for Folkeernæring, Industri og Landbrug, naar vi nu gaar ind i den nye, frie Dag under nye, frie, men ukendte Forhold.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse her i det høje Landsting.

Oluf Johansen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Svar til mig paa det Spørgsmaal, jeg rejste, da Lovforslaget var til første Behandling. Mit Spørgsmaal stillede naturligvis kun under Forudsætning af, at der indtraadte de Ændringer i Forholdene, man kunde nære Frygt for; det var ikke stillet med Henblik paa en øjeblikkelig Ændring af Kornloven, men hvis Forholdene her i Landet forandrede sig saadan, som jeg antydede og udtalte Frygt for, fandt jeg det rimeligt, at man tog Loven op til fornyet Behandling. Det glæder mig, at man fra Regeringens Side har Opmærksomheden henledt herpaa.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem Hr. Krarup i hans Betragtninger og Udredninger. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede Medlem siger, at der i en Lovgivning, der som denne nu har spændt over en Del